

گزارش زندگی در در

کتاب‌های تازه

۰ مجتبی تبریز نیا

۰ گزارش زندگی در اسپانیای اسلامی

۰ تالیف: خسوس گروس

۰ ترجمه: دکتر سید محمد دامادی

۰ ناشر: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات

فرهنگی، تهران، چاپ اول، خرداد ۱۳۸۱

ص، ۸۵ تومان، شابک ۹۶۴-۴۲۶-۱۶۶-۶

۹۶۴-۴۲۶-۱۶۶-۶

خود اتخاذ کردند، و نیز با ایجاد کانون‌های دیدار اجتماعی و مدنی و معنوی و رفاهی، آمیزش نژادهای گوناگون و آمیختگی فرهنگ‌های مختلف با یکدیگر را به تماش گذاشتند، فرهنگ و معارف بسیاری را که از امپراتوری‌های روم، ایران و هند و چین برخاسته بود، بر دوش عالمانی که به کانون‌های دانش اندلس روی آوردند، به این سرزمین منتقل ساختند، فلسفه یونانی را آموختند و آن را به عربی ترجمه کردند، قطب‌نما را اختبران کردند، علم حساب و سیستم یکان و دهگان و صدگان را زهندوان آموختند، تدبیر و فنون تازه‌ای برای آبیاری و کشاورزی اتخاذ کردند، کارخانه‌های کاغذسازی به وجود آوردند و خلاصه اسپانیا در فاصله قرن‌های هشتم تا پانزدهم، و به پیوژ چهار قرن نخست آن کانون علم و دانش و هنر و فرهنگ و محل تجمع دانشمندان در اروپا بود.

در کتاب حاضر نویسنده تلاش کرده است تصویری کامل و همه‌جانبه و جاذب‌حتی با ذکر جزئیات از شیوه زندگی روزانه و فعالیت‌های گوناگون اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی، نیز آداب و رسوم، تاسیسات، تعلیم و تربیت و سایر جنبه‌های حیات مسلمانان در اندلس طی هشت قرن حکومت مسلمانان به دست دهد.

کتاب از ۹ فصل تشکیل شده است.

فصل اول مروری است بسیار کوتاه بر چگونگی و علل ورود مسلمانان به اسپانیا، حکومت‌هایی که در آنجا توسط مسلمانان پدید آمد

ادیان دیگر با تساهل و مدارا برخورد کرد. اندکی بعد عبدالرحمان اول - تنها بازمانده خاندان برکنار شده اموی - به کربلا (قرطبه) رفت و خود را امیر نماید، پادشاهی مستقل اسلامی تأسیس و فرمانروای امویان بر اندلس را آغاز کرد. در این عصر، اسپانیای اسلامی به اوج شکوفایی اقتصادی و پیشرفت علمی و معنوی دست یافت. اما در پیان سده یازدهم میلادی، با یورش مراقبون از شمال آفریقا و تصرف اندلس، ثبات و پیشرفت متوقف شد و حکومت ملوک الطوایف در اندلس حکم‌فرما گردید.

المواخون نیز گروه دیگری بودند که از مراکش پوخاراستند و در سده دوازدهم میلادی، آنها نیز مدتی بر اسپانیای اسلامی حکمرانی کردند. سرانجام توسط پادشاهی کاتولیک به نام فراناندیثابل که در بخش کاتالانیای اسپانیا حکمرانی داشته، اسپانیا در سده پانزدهم میلادی (۱۴۹۲ م) با برقراری حاکمیت بر گرانادا و خارج ساختن آن از دست اعراب، تمامیت و یکپارچگی را به اسپانیا بازگردانید.

معرفی کتاب:

مسلمانان طی هشت قرن حکومت خود بر اسپانیا (که آن را الاندلس Al-Andalus نامیدند) با معماری اسلامی، ساختمان‌های رفیع و عالی افراشتند. گرمایه‌های عمومی ساختند و چشممه‌ها به وجود آوردن، به ابداع و ایجاد کارآفرارهای علمی پرداختند و فنون تازه‌ای به کار بستند، با کاربرد دستگاه‌های آبیاری، کشتزارها را آباد ساختند، زندگی خانوادگی، جو و فضای حاکم بر گذرگاهها و راهها و شیوه‌هایی که آنان برای سرگرمی و تفریح خاطر

ورود اسلام به اسپانیا: با سقوط امپراتوری روم در آغاز سده هشتم میلادی، پادشاهان ویزیگوت (Reino Visigodos) که از شمال اروپا آمده بودند، بر اسپانیا حکومت می‌کردند و مرکز فرماندهی آنان شهر تولڈ (Toledo)، در فاصله یکصد کیلومتری مادرید بود. در اواخر حکومت آنها اقتصاد کشور در وضعی نامطلوب و شرایطی وحشتناک قرار داشت، بینوایان و تهی‌دستان گرسنه بودند، خشکسالی بیاند می‌کرد، ستمکاری پادشاهان، مردم را بسیار آزدید بود و کشور از لحاظ سیاسی و اجتماعی بازوal و انفراضاً کامل روبه‌رو بود.

از سوی دیگر در حکومت ویزیگوت‌ها، سلطنت از پدر به فرزند نمی‌رسید، بلکه به گونه انتخاب از سوی مردم انجام می‌گرفت. از این رو خاندان‌های اشرافی و صاحبان امتیازات طبقاتی همواره بر سر کسب قدرت در نزاع و کشمکش بودند. در این میان دو تن از خاندان‌های اشراف بر سر پادشاهی با یکدیگر درگیری پیدا کردند که به جنگ داخلی انجامید و کشور فرسوده شد. یکی از گروه‌های رقیب برای پیروزی در نبرد بر گروه مقابل، از ساکنان شمال آفریقا یاری خواست. مسلمانان آنچه هم با استفاده از فرست و ملاحظه ضعف موجود در اسپانیا، به آن سرزمین پا نهادند. این آغاز هشت قرن حکومت مسلمانان در اسپانیا بود.

در سال ۷۱۲ میلادی اعراب به فرماندهی طارق بن زیاد، با تعدادی کشته و با هفت هزار سپاه از شمال آفریقا به جبل الطارق آمدند و از آنجا فتح اسپانیا را آغاز نمودند. دولت تازه تأسیس اسلامی در اسپانیا، قرطبه (کربلا Cordoba) را به عنوان مرکز حکومت برگزید. با مدعايان حکومت و پیروان

اسپانیا اسلامی

اسکوریال اسپانیا

مؤلف در صفحات پایانی تعدادی از واژه‌های اسپانیایی که ریشه عربی دارند را گردآوری و همراه با معنی آنها درج نموده است.

سپس منابع نویسنده در تالیف این کتاب آمده است. آنگاه فهرستی از منابع و کتابهای اصلی برای مطالعه و تحقیق در زمینه موضوع کتاب (مسلمانان اسپانیا) ارائه شده است. آخر سر فهرست اعلام و اشخاص آمده است.

لازم به ذکر است که هرچند کتاب حاضر در عین خلاصه و کوتاه بودن، از جامعیتی خاص در موضوع موردنظر برخوردار است و به عنوان تحقیقی علمی دایرة منابع و مطالعات مربوط به قلمرو اسلامی در اسپانیا به زبان فارسی را توسعه می‌بخشد و از همه جهات کتابی مفید و ارزشمند به حساب می‌آید، اما از ترجمه روان و راحتی برخوردار نیست. به نظر می‌رسد ترجمة حاضر نیاز به برایش مجدد دارد تا مطالعه آن با روانی بیشتری صورت گیرد.

در مورد نویسنده اسپانیایی کتاب تنها این اطلاعات در ابتدای کتاب روئیت شد: «خسوس گروس، نویسنده و مترجم و سخنوری تواناست که بدایع تاریخی فراوان درباره زندگانی و فضای حاکم بر گذشته اندلس نگاشته و به نگارش مقاله‌های گوناگون در مجله‌ها پرداخته است».

گفتنی است این کتاب احتمالاً برای کاربرد آموزشی و به عنوان منبع درسی، نخستین بار در سال ۱۹۸۸ در اسپانیا منتشر شده و از آن به بعد تا سال ۱۹۹۱ سه بار تجدیدچاپ شده (سال‌های ۱۹۹۰-۱۹۹۱) و اینک ترجمه فارسی آن منتشر می‌گردد.

فصل ششم شامل معرفی جنبه‌ها و مشاغل و فعالیت‌های اقتصادی، صنایع دستی، بازرگانان و غلامان و مشتمل بر این مطالب است: کشاورزی،

چارپایان اهلی، مهمناسراها در شهرها، شکوفایی روزهایها با بهره‌برداری از تولیدات کشاورزی و فرآورده‌های دامداری و باغبانی، دامداران، ماهیگیران، معدنکاران، پیشه‌وران و مشاغل در شهرها، بردگان، بازار بردگان، محاسبات و مسکوکات، سطح مادی زندگی.

موضوع فصل هفتم، ساختار و اعضای دیوان و ارتش بوده که از این مطالب تشکیل شده است: سازمان اداری، کیفیت دریافت مالیات و قوانین موضوعه، کارکنان دولت، قضاویت، لشکر و سپاه نیروی دریایی و کشتی‌های جنگی، ارتباطات و رسانه‌های جمعی.

در فصل هشتم با تفريحات سالم و اعیاد و جشن‌ها و شادمانی‌های مسلمانان اسپانیا آشنا می‌شویم که از این مطالب تشکیل شده است: جشن‌ها، باده‌نوشی و شادخواری، تفريحات مردم عادی، تفريحات طبقات ممتاز و اشرافی، موسیقی در روزگار استعرب، رقص و حرکات موزون و بازی شطرنج، باغبانی و باغ‌های خصوصی و گردشگاهها و باغ‌های عمومی.

آخرین فصل کتاب درباره ویژگی‌های ساختار

و تاکید بر روحیه تساهل مسلمانان، به ویژه در ارتباط با ادیان مختلف به گونه‌ای که یهودیان، مسیحیان و مسلمانان به آسودگی در کنار هم به شعائر دینی خود می‌پرداختند. این تساهل خود یکی از مهمترین زمینه‌سازها برای شکوفایی تمدن اسلامی آن سرزمین فراهم ساخت.

در فصل دوم حال و هوای حاکم بر خانه و کوی و بزرگ توصیف می‌گردد که در آن با میزان جمعیت در شهرهای اصلی، بخشها و نواحی اطراف شهر، وضع خیابان‌ها، شکل خانه‌ها و قسمت‌های تشکیل‌دهنده آن، وسایل و اسباب منزل آشنا می‌شویم در فصل سوم که «شیوه زندگی معمولی» نام گرفته، از اوضاع و احوال زنان، نهاد خانواده، آموختش ابتدایی، خوارک و تغذیه، انجام وظایف عبادی و مذهبی، و مراسم تشییع و خاکسپاری صحبت شده است.

فصل چهارم درباره انواع لباس و عطر است که پس از اشاره‌ای به نفوذ متقابل مسیحیان و مسلمانان در این زمینه، به انواع پوشش و کلاه و دستار قیمتی و گران‌بهاء، آرایش موی سر، زنان و جواهرات، گرمابه‌ها، طهارت و بهداشت، انواع عطر برداخته می‌شود.

فصل پنجم به معرفی ماشین‌ها و اخترات مسلمانان در اندلس اختصاص دارد و شامل این شاخص‌ها است: مهندسی آب و آبیاری و آبرسانی، روشهای آبیاری و آبرسانی، آسیاب‌های بادی، سردهنگ‌های طبیعی، چاپ و نشر، حمل و نقل، داروهای، کشف قطب‌نما، کشتیرانی و دریانوری، گاهشماری و جغرافیا، مواد شیمیایی و کارافزارهای جنگی، شیمی‌دانان و سازندگان کارافزارهای طریف آن، تکنولوژی جنگ.